

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ЗА АКТИВНІСТЬ ЧЛЕНСТВА!

Активність зарядів, комітетів і членства — це життя організації. — Неактивність, байдужість, недбалість — це загибання.

Кожний свідомий робітник, що цікавиться подіями дні, ставить перед собою різні запитання, шукаючи на них відповіді. Його цікавлять: економічна криза, безробіття, організаційні неорганізовані, існування революційної робітничої преси, зміцнення тих робітничо-фармерських організацій, які вже існують, попровадження в них організаційної й освідомлюючої роботи.

Відповідь на всі ці запитання одна: робота, робота й ще раз робота в організації.

В місяці жовтні маємо дві кампанії, або й цілих три. Кампанія за членством до Робітничого Допомогового Товариства; кампанія допомоги "Воркерс"; кампанія допомоги страйкуючим майнерам в Мерколі. Потім ідуть ще не одніоразові, місячні, але постійні кампанії за організуванням Індустріальної Юнії Лісових і Різальних Робітників та безробітних.

Розуміється, листопад — це вже традиційний місяць псування допомоги українській робітничо-фармерській пресі. Грудець ЦВК ТУРФДім признає на кампанію за членством до ТУРФДім. І так, місяць від місяця, рік від року. Та поминувши все те, перед нашими масовими організаціями стоять ще інші завдання, які тісно зв'язані з поступом класової боротьби — це стала освідомлююча праця членства в організації.

Організації живуть тільки активністю. Коли нема активності — нема життя. Українські робітничо-фармерські організації ТУРФДім і РЗТ завжди відзначали своєю активністю. Хоч, правда, та активність в більшості спиралася на невеликих гуртках товаришів і товаринок при пасивній підтримці, а не раз і при непростій байдужості загально членства.

Коли взяти під увагу теперішні часи, то наші організації повинні подолати свою активність. Активність перш всего треба збільшити внутрі організації. Заряди відділів, організаційно-освітні, шкільні та мистецькі комітети обов'язково повинні виказати життєздатність у своїх галузях діяльності. Центральний організаційно-освітній комітет, як нам відомо, виступав уже програму організаційної, агітаційно-пропагандової і освідомлюючої праці на зимовий сезон. Цю програму праці він розіслав до усіх організацій. Програма має своїм завданням допомоги комітетам, зарядам і членству на місяць у їхній організаційній і освітній діяльності.

Що найважливіше у всій нашій роботі — це масовість. До роботи в організації мусить стати усе членство. Чи то в переведенні кампанії за членством, чи за новими передплатниками для своєї преси, чи то просто вчавати на масові і ділові мітинги, на лекції, курси, підприємства, чи то брати участь в драматичних та концертних виставах — до усього цього повинно братися усе членство.

Ніякий тягар не є тяжкий, ніякої роботи нема забагато, ніякі перешкоди не є страшні — коли працює в організації усе її членство. Мало варті та організації, членство якої не приходять навіть на мітинги, або коли до місцевості приїжджає організатор, то ні заряд відділу, ні його допоміжні комітети не подали про розголошення мітингу та ще й самі на него не прийшли. Дуже мала користь з такої організації, якої членство не бере ні в якій кампанії активної участі. Організація береться на увагу не тільки після її членства, але після активності її членів. Сила організації не тільки в кількості, але й в якості.

Почнемо, скажимо, з зарядів. Чи вони активні? Бо від їх активності у великій мірі залежить активність членства. Чи відбуває заряд регулярно свої засідання? Чи усі його члени точно вчавають на засідання? Бо коли одного разу на засіданні є частина членів заряду, а другого разу є друга частина, а нема вже тої, що була перший раз, то шкода, що ті частини сходилися взагалі. Ніякої користі з таких засідань немає. Або коли є такі члени заряду, що приходять на засідання раз на місяць чи раз на два місяці, то яка користь з такого члена заряду? Адаже ж заряд в організації є тим чинником, який приготує програму праці цілої організації і коли її стверджують збори, береться до її виконання, поручаючи кожному ділянку відповідним комітетам. В кожному комітеті має він свого представника для зв'язку, контролю й регулювання праці. І коли член заряду не приходять на мітинги, заряд не має кому доручити виконання певної частини праці. Через невиконання тої одної галузі роботи, дезорганізується цілу роботу. Це відбивається на загальному членстві й на організації.

Тож щоб активізувати членство, треба починати від голови: від ЦВК, від його центральних організаційно-освітніх, мистецьких та шкільних комітетів, обов'язком яких є в першу чергу давати директиви праці, а в другу — допомагати матеріалами ці директиви виконувати.

Друге — заряди відділів і комітети на місяць, отримавши директиви — повинні узятися за їх виконання, пристосовуючи їх до своїх обставин на місцях, а крім того повинні й самі виробляти план праці згідно з рішеннями з'їздів, розвивати самініціативу й передавати її усе му членству.

Третє — само членство. Шляхи збори, чи то вони відбуваються раз на місяць, чи два, чи вони скликаються спеціально для певних справ — є важкими, дуже важкими в житті й роз-

витку організації й членство повинно на них приходити. Збори частіше, ухвали зборів, виконання цих ухвал — це є найголовніше, що живить організацію.

Якраз зараз, на розпочатті осінньо-зимового сезону всі організації, усі їхні заряди, комітети повинні над цими справами застановитися, усунути недбалість, легковажність, встановити товариську дисципліну й закласти міцні підвалини під організаційно-освітню роботу наших організацій на цілий сезон.

Розпочинаючи роботу — пішіть про це до своєї газети, щоб другі відділи бачили це та брали з вас приклад. Розвинути на цему тлі гостру товариську самокритику. Проголосіть війну байдужості й недбалості. Пішіть до центральних комітетів про те, як ви починаєте свій осінньо-зимовий сезон.

БУДУЙТЕ МІЖНАРОДНУ РОБІТНИЧУ ДОПОМОГУ!

До всіх робітників! До всіх робітничих організацій!

Міжнародно Робітничу Допомогу zorganizовано з початком цього року, підчас страйку сталевих робітників в Гемілтоні і тоді вона зачала збирати допомогу для робітників, які довго боролися з сталевими босами. Всі робітники, які були в цім страйку, не забули тої корисної праці Міжнародної Робітничої Допомоги.

В лютому цього року на конференції, на якій було 45 делегатів, що репрезентували 30 робітничих організацій, вибрано провізириний Всеукраїнський Комітет МРД.

Завданням МРД є постаратися о матеріальну й моральну підтримку для робітників і їх організацій, які провадять страйкову боротьбу, організувати кемпи для робітничих дітей і старатися про подібну допомогую активність для робітничого руху.

Міжнародна Робітничу Допомогу мусить бути збудована на основі конкретних обставин, таких як сталевий страйк в Гемілтоні і теперішній майнерський страйк в Аалберті. Щоб можна було пустити в рух між-

ширню МРД в кожній околиці і в кожному місті, ми радимо, щоб негайно заложити комітет МРД у вашім місті, щоб він завняв допомогую для албертійських страйкерів. (Наприклад, торонтоńska організація може називатися "Торонтоський Комітет МРД Албертійським Майнером", або може мати якусь іншу подібну назву.) Завданням локального допомогую комітету буде збирати фонди на лісти жертв, які ми висилаємо, збирати одяг і т. ін.

Нашою метою є зробити з комітетів, які зараз заснують для нессіяної помічі албертійським страйкуючим майнерам, в постійні комітети, що будуть приготувані до дальших кампаній, які будуть виринати.

Ми апелюємо до вас і до кожного робітника гуртуватися докола МРД. Будуйте Міжнародно Робітничу Допомогу! Організуйте Майнерський Допомоговий Комітет у вашім місті! Стійте за солідарність в класовій боротьбі!

Краєвий офіс: Room 308, 331 Bay Street Toronto, Ont., Canada

КАМПАНИЯ ОРГАНІЗУВАННЯ МЕТАЛЕВИХ МАЙНЕРІВ І СМЕЛТРОВИХ РОБІТНИКІВ.

Значіння металевої індустрії, як воєнної індустрії.

Підчас останньої світової війни індустрія нікелю і міді були важні тим, що вони виробляли потрібний воєнний матеріал. Нікелю можна вживати для різних цілей: для виробу панцирних плит, люфтів до крисів, проти-кульові щити від тяжкого артилерійського вогню, магазини для патронів, автомобільні частини і багато інших військових і морських приладів. Міді вживається у виробу куль і електричного апарату, який є зв'язаний з воєнними операціями тяжкої артилерії і морських гармат.

Майні в дистрикті Содбори продукують 90% нікелю в цілм світі. Майна Фруд, яка є найбільшою, і такі майні як Карсон, Ерінгтон, Крейтон, Фалконбридж та інші, які оперують в цім дистрикті, відіграють важку роль у приготуванні надходючої імперіалістичної війни. Продукція міді в цій околиці є також дуже велика і тягнеться аж до Руан, Кве, Содборський дистрикт продукують також багато хемікалів в смелтрах і т. ін.

Робітники продукують нікелю і мідю, якої вживається у виробу куль, яких уживається опісля проти них, щоб їх вбивати. Остання війна доказала, так далеко, як це відноситься до нікельових баронів, що їхні багатства страшно зросли. В тім самім часі, коли вбивано мільйони робітників, зиски своїх баронів і тих, що вложили свої гроші у воєнну індустрію, дуже зросли.

Факт, що 90% світової продукції нікелю знаходиться в дистрикті Содбори переконує нас,

ти імперіалістичної війни і за визвілі робітничої класи.

Це властиво зробити тільки тоді, як робітники будуть організуватися і не будуть забувати про те, що сотки їхніх товаришів віддали своє життя, щоб набути зиски для Імперіалістичної Нікел Ко. Майже кожний тиждень приносить смерть для робітника, а часом для більшого числа робітників нараз, як це сталося минулого літа. Кожної хвили може повторитися страшна катастрофа, яка мала місце в Голиджер майні. Страшна система спід-ап і погіршення умови праці і близькі собі питання, які мають започаткувати організаційну працю. Робітники мусять боротися за введення апаратів забезпечення, за кращу заробітну плату і т. ін.

А. Т. Гил.

ОПОВІДАЄ ПРО СТРАЙКОВУ БОРОТЬБУ В МАНСФЕЛЬДІ.

Одною з найцікавіших промов на Конгресі Профінтерну і на конференції партійних жінок була промова молодого робітника, яка тільки що прибула із сцени боротьби в Мансфельді, Німеччині, де тисячі робітників зводять вперту боротьбу проти раціоналізації і обіжнення заробітної плати.

Проти цього страйку майстерів і металевих робітників в Мансфельді боролися не тільки капіталістичні корпорації, яких цей страйк обходив, але, як воно звичайно буває, поборювали його також бюрократи соціал-фашистських трейд-юніонів з німецької соціал-демократичної партії.

Ця молода робітниця, яка вступила до партії в наслідок страйку, оповідала про страшні відносини, серед яких робітники в Мансфельді мусіли працювати. Вони працювали по 9½ годин денно, а їх пересічна плата вносила 28 марок тижнево (около \$7.00). Через цілий час боротьби робітничі помагаи-робітникам страйкером в найбільш боєвий спосіб. Вони пікетували, працювали в нессіяної допомогі страйкуючим через Міжнародно Робітничу Допомогу і боролися отверто з фашистами і поліцією.

Ця жінка якраз описала боротьбу жінок. На масове рішення робітників боси настрашилися і змобілізували всі поліцію, яку тільки могли. Фашисти zorganizували відділи страйколомів. Але жінки боролися проти них, били їх, де-

Вони мусять зрозуміти свої обов'язки відносно великого питання, яке лежить зараз перед міжнародною робітничою класою і яке відноситься до надходючої війни.

Майнери нікелю і робітники смелтрах мусять зрозуміти, чому капіталістична держава, суїди і т. ін. атакують нас цего літа кілька разів і зараз пробають запроторити в тюрму чотирох наших товаришів на приказ Імперіалістичної Нікел Ко. Все це є наслідком теперішньої зростаючої кризи, важливості індустрії, а головню її майбутнього значіння. Вступайте в члени організації металевих робітників і робіть її сильною. Бо тільки через організацію зростає значіння нашої сили.

А. Т. Гил.

маскувалі їх перед робітниками, де вони жили, висказували свою ненависть проти них в той спосіб, що на діточих візках, які вони тягнули з собою, виписували різні написи, які денунціювали страйколомів. Коли страйколомів везло до роботи автомобілями, то жінки кидалися на дорогу перед автомобілями і стримували їх. Соціал-демократична поліція ударами палок заваловала жінок з ніг. Підчас одної великої демонстрації велика маса поліції в автомобілях вигналася між жінки і діти і вбила їх до землі. Через проініційний випадок побито також деяких трейд-юніонних бюрократів, які переходили туди і їх відіслано до шпиталю.

Через активність жінок в допомогую страйковій акції сотки робітників вступили до Міжнародної Робітничої Допомоги. Таксамо підчас боротьби і негайно по ній около 900 робітників стали членами комуністичної партії, з того около 200 жінок.

Ця жива історія молодого робітничого повинна послужити за приклад канадійським робітникам, як вони можуть активно помагати в страйкових боротьбах. Згадана робітниця закінчила свою промову тим, що хоч соціал-фашисти зрадили страйк, то робітники не чуються побідженими, але приготуються до нових боїв і що маси є зараз переконані більше, як коли піти до остаточного бою за Радянську Німеччину.

Б. Б.

БІГОС ПО-ВАРШАВСЬКОМУ.

(Стаття з харківського "Радянського Села".)

Поруч із загальною економічною кризою, що цунко, мов гадука заклучує в свої обійми навіть такі капіталістичні країни, як Аляска усього світу — Америка, наростає всесерпейська земельна криза, а разом з нею занепад сільського господарства капіталістичних країн і загальне здешевлення сільсько-господарської продукції.

І от тепер в Європі починають шукати способів, якби знайти вихід із цієї кризи. Закордонні газети повні звісток про майбутні конференції (наради) представників хліборобських країн Східної Європи. В румунській столиці Бухаресті вже відбулась така конференція Румунії, і Югославії.

Фашистські румунські газети отверто пишуть, що вони вважають Бухарестську аграрну конференцію як зародок єдиного протибільшовицького фронту на річці Дунай та в балканських країнах. От воно до чого балачки ведеться.

Слідом за бухарестською конференцією відбулась через два тижні конференція міністрів хліборобства, яку скла-

дузькою зброєю, та заборгованим французькому капіталові було доручено кувати ланцюг від Фінляндії, аж до Югославії, яким оде збираються бразнути у Варшаві.

Чимало було спроб діяти до якоїсь згоди у Латвії та Естонії з Литвою або Фінляндією в справах митних, і нічого з того не вишло. Отже, ніхто там тепер не вірить в можливість якогось-то об'єднання буців то хліборобських держав. Усі чудово розуміють, що варшавська конференція — це не "хлібне діло", а чергова політична витівка французько-польського імперіалізму, який кидається на всі способи, щоб хоч як небудь дошкулити Радянському Союзові.

У Варшаві вже почали готуватися до приймання гостей. Вже запашний дух від "бігосу по-польському" (національна справа), яким думали забити паморочи учасників конференції, посунув з варшавської політичної кухні до Бухаресту, Будапешту, Праги, Риги.

Варшавські кухарі шукають до свого бігосу якнайбільше гарматового м'яса. Отже, латишам, естам, фінам та румунам припадає незвичайна робота приставити своє власне м'ясо в цей бігос.

Ось чого хочеться тим, що скликають конференцію у Варшаві. Для Радянського Союзу важливе тільки знати і перевірити, наскільки і в яких саме країнах є охочі піти на "варшавський бігос". Участь в цій конференції доведе нам, наскільки ворожі окремі капіталістичні країни з числа наших сусідів до Радянського Союзу, і поможе зробити нам свої висновки, як поводитися з сусідами-ворогами.

З свого боку ми можемо ще раз повторити: "війни не хочемо, війна нам не потрібна, і поткнеться до нас — опиниться дуже далеко від радянських кордонів". Ми до відома варшавським змовникам, скільки б їх не було, завжди готові.

Олександра Крук.

РОЗГРОМ ЛІВИХ ПРОФОРГАНІЗАЦІЙ.

Польська влада заарештувала посла білоруської робітничо-селянської фракції Дворжанина, закінчивши, що він нібито підчас демонстрації в селі Олександрії (пов. Гродно) стріляв на поліцію. Крім того польська поліція переведить масові арешти серед селян. За участь в демонстрації в Олександрії арештовано 30 селян.

По всій Польщі відбуваються труси та арешти. У Варшаві зовсім розгромлено ліві профорганізації і заарештовано 120 осіб, з них: 60 відіслано до суду. В мешканні сенатора з партії Сельроб-Єдність Химчина вчинено труси і заарештовано 12 осіб. У Львові кажуть, що там мають бути вчинені з боку поліції нові репресії проти лівих партій і організацій.

БЕЗКОНЕЧНІ АРЕШТИ.

В Глівочах біля Бірки поліція арештувала 23 серпня студентів Володимира та Івана Габрусевичів. В Бішові, пов. Сокаль, арештовано В. Савчука, Мандюка, Пурі й Сафіяна. В Гродзенці арештовано К. Панічевського, Я. Панічевського, Р. Олейку, С. Семінюка, Якова й Володимира Сидельського, В. Бандурака, С. Перейму, В. Дорожинського, Р. Сербинського, І. Ступаря, І. Березовського, М. Голійського, Я. Хамова і Т. Юзькова. Арештовання тривають далі.

ВИЗНІЦІ НЕ ВИСТАРЧАЄ.

Всі визниці Індії переповнені політичними в'язнями. На тюрми обертають непридатні млини. Звільняють тисячі кримінальників, щоб мати для політв'язнів вільні місця.